

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2026

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Schadevergoedingsrecht	5
Omgevingsrecht	5
Omgevingswet	5
Wabo	13
Bestuursrecht overig	15
Alcoholwet	15
Toeslagen	15
Vreemdelingenrecht	17
Asiel	17
Regulier	17
Richtlijnen en verordeningen	18
Unieburgers	20
Vreemdelingenbewaring	20

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2026, 598

ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3163](#)

college van burgemeester en wethouders van Middelburg.

Awb 6:19, 6:24

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo)

BEVOEGDHEID BESLISSEN OP BEZWAAR. WABO. Omgevingsvergunning. Wijziging van ondergeschikte aard. I.c. heeft het hoger beroep van appellant tegen de uitspraak van de rechtbank van rechtswege mede betrekking op het besluit van 11 april 2024 tot wijziging van de omgevingsvergunning. Indien hangende een bezwaar- of (hoger)beroepsprocedure over een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo, omgevingsvergunning wordt verleend voor een wijziging van ondergeschikte aard van het betrokken bouwplan, is op dat wijzigingsbesluit artikel 6:19 van de Awb van toepassing. Dit artikel is op grond van artikel 6:24 van die wet van overeenkomstige toepassing in hoger beroep. Het college had het bezwaarschrift van appellant tegen het besluit van 11 april 2024 dan ook op grond van artikel 6:19, vierde lid, van de Awb door moeten zenden aan de Afdeling ter behandeling als beroepschrift. Het college was, gelet hierop, niet langer bevoegd te beslissen op het bezwaar tegen dat besluit. Het college heeft het besluit van 6 augustus 2024 dan ook ten rechte genomen.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Wabo".

JnB 2026, 599

MK Rechtbank Midden-Nederland, 07-05-2026, [ECLI:NL:RBMNE:2026:2330](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Overijssel.

Awb 8:5, bijlage 2 1

Omgevingswet 3.8 lid 3

BEVOEGDHEID. OMGEVINGSWET. Besluit waarbij geen effectafstand voor drainage aan een beheerplan is toegevoegd. De rechtbank is onbevoegd van het beroep kennis te nemen. Uitsluitend beroep kan worden ingesteld tegen een onderdeel van een beheerplan waarin een beschrijving van een activiteit is opgenomen als gevolg waarvan die activiteit is toegestaan zonder een omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit. Nu het college er met het bestreden besluit uitdrukkelijk voor heeft gekozen om niet een dergelijk onderdeel aan het beheerplan toe te voegen, valt dit onder de werking van artikel 8:5, eerste lid van de Awb en is dit dus van beroep uitgesloten.

Zie ook de samenvatting onder het kopje "Omgevingswet".

JnB 2026, 600

MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 11-05-2026, [ECLI:NL:RBZWB:2026:3994](#)

Landelijke Commissie Gedragscode Hoger Onderwijs (LCG).

Awb 1:1, 1:3 lid 1

Vreemdelingenbesluit 2000 1.20

BESTUURSORGAAN. BESLUIT. Brief aan eiseres (onderwijsinstelling) met mededeling dat zij voor de duur van ten minste twee jaar zal worden verwijderd uit het Gedragscoderegister. I.c. wordt geconcludeerd dat aan de LCG een publiekrechtelijke bevoegdheid tot het eenzijdig bepalen van de rechtspositie van onderwijsinstellingen is toegekend. Hierdoor is het LCG in die zin aan te merken als een bestuursorgaan in de zin van artikel 1:1, eerste lid, onder b, van de Awb. De LCG ontleent haar bevoegdheid tot het (laten) verwijderen van eiseres uit het Gedragscoderegister niet direct aan een publiekrechtelijke grondslag. Gelet op artikel 1.20 van het Vb bepaalt de LCG door deze verwijdering echter wel eenzijdig de rechtspositie van onderwijsinstellingen. Daarmee is sprake van een publieke taak die niet direct op een specifieke bevoegdheidstoekennende publiekrechtelijke grondslag berust. De verwijdering van eiseres uit het gedragscoderegister is daarmee echter wel aan te merken als een publiekrechtelijke rechtshandeling. Nu sprake is van een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling, is de brief een besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb.

JnB 2026, 601

ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3182](#)

college van burgemeester en wethouders van Schagen.

Awb 1:2, 1:3 lid 3

BELANGHEBBENDE. I.c. wordt geconcludeerd dat de Vereniging geen belanghebbende is bij haar verzoek om een omgevingsvergunning. Vast staat dat de Vereniging een aanvraag om omgevingsvergunning heeft ingediend voor wijziging van het gebruik van 20 appartementen. Vast staat verder dat één van de eigenaren van de appartementen geen toestemming heeft gegeven voor de wijziging van het gebruik van zijn privéappartement. Omdat de aanvraag om wijziging van het gebruik betrekking heeft op alle 20 privéappartementen en één eigenaar dat gewijzigde gebruik van zijn appartement niet wil, kan de aangevraagde wijziging voor alle 20 appartementen tezamen niet als een geheel worden verwezenlijkt. Of de 20e eigenaar nadeel zou ondervinden van het inwilligen van de aanvraag, is daarbij niet van belang. Het gaat erom dat deze eigenaar geen toestemming heeft gegeven en het niet aannemelijk is dat de Vereniging de aangevraagde wijziging zonder zijn toestemming kan verwezenlijken. De door de Vereniging genoemde wijzigingen in de splitsingsakte kunnen daarbij evenmin een rol spelen, alleen al vanwege het feit dat deze dateren van ná het bestreden besluit. Het verzoek kan daarom niet worden aangemerkt als een aanvraag om een besluit te nemen in de zin van artikel 1:3, derde lid, van de Awb.

JnB 2026, 602

MK ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3198](#)

Dienst Toeslagen.

Awb 8:75

Wet hersteloperatie toeslagen 2.1 lid 1

PROCESKOSTEN. TOESLAGEN. HERSTELOPERATIE. COMPENSATIE. I.c. wordt geoordeeld dat de Dienst Toeslagen over de jaren 2006 en 2009 en 2010 terecht geen compensatie heeft toegekend in het kader van de hersteloperatie toeslagen. Het hoger beroep is ongegrond. Aanleiding wordt gezien om de Dienst Toeslagen in de proceskosten van het hoger beroep van appellante te veroordelen. De Dienst Toeslagen heeft pas vijftien dagen vóór de zitting van het hoger beroep, de schriftelijke uiteenzetting gegeven waarbij de LIC [Landelijk Incasso Centrum]-overzichten als bijlage zijn overlegd. Door deze LIC-overzichten niet eerder in te brengen, heeft de Dienst Toeslagen de feitelijke situatie die in deze zaak voorligt tot dat moment onduidelijk gelaten. De Dienst Toeslagen beschikt over informatie die nodig is om te beoordelen of een aanvrager al dan niet recht heeft op compensatie. Vanwege de aard van dit soort zaken beschikt de aanvrager hier vaak niet (meer), of in mindere mate, over. In zoverre is de aanvrager afhankelijk van de informatievoorziening van de Dienst Toeslagen. Dat geldt in dit geval ook voor appellante. Dat de Dienst Toeslagen eerder geen aanleiding zag om na te gaan of hij de te veel betaalde voorschotten voor de toeslagjaren 2009 en 2010 heeft ingevorderd dan wel als schuldeiser heeft deelgenomen aan de schuldsaneringsprocedure, is onbegrijpelijk. Deze informatie ziet namelijk op de kern van het geschil. Deze gang van zaken was voor appellante zeer frustrerend.

[Naar inhoudsopgave](#)

Schadevergoedingsrecht

JnB 2026, 603

CRvB, 12-05-2026, [ECLI:NL:CRVB:2026:642](#)

Staat der Nederlanden (minister van Justitie en Veiligheid).

EVRM 6

REDELIJKE TERMIJN. In beginsel is een vergoeding gepast van € 500,- per half jaar of een gedeelte daarvan waarmee de redelijke termijn is overschreden. I.c. wordt aanleiding gezien om van dit uitgangspunt af te wijken. Tijdens de zitting heeft de gemachtigde van appellant desgevraagd verklaard dat het financieel belang in deze zaak € 105,- bedraagt. Met deze uitspraak is de overschrijding van de redelijke termijn na de ontvangst van het bezwaarschrift ruim 26 maanden. Hoewel de overschrijding van de redelijke termijn meer dan twaalf maanden bedraagt, is de Raad na afweging van alle daartoe in aanmerking te nemen belangen en omstandigheden van oordeel dat kan worden volstaan met de constatering dat de redelijke termijn in hoger beroep is overschreden. In dit geval weegt zwaar dat het financieel belang van appellant zeer gering is en dat hij van de rechtbank al een schadevergoeding van € 500,- heeft toegekend gekregen wegens overschrijding van de redelijke termijn.

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Omgevingswet

JnB 2026, 604

ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3185](#)

college van gedeputeerde staten van Gelderland.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 1:2 lid 1

Omgevingswet (Ow) 5.1 lid 2 aanhef en onder g

Wet natuurbescherming (Wnb) 3.1

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.74j

Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) 11.37 lid 1 aanhef en onder b

OMGEVINGSWET. NATUUR. OMGEVINGSVERGUNNING. FLORA-en FAUNA-ACTIVITEIT. BELANGHEBBENDE. Verlenen omgevingsvergunning flora- en fauna-activiteit voor opzettelijk vernielen, beschadigen of wegnemen van nesten van vogels. De Afdeling zet de rechtspraak voor belanghebbendheid van een natuurlijke persoon bij een Wnb-ontheffing voort bij een omgevingsvergunning voor een flora- en fauna activiteit onder de Omgevingswet.

[...] 4.2. Tot 1 januari 2024 was voor het opzettelijk vernielen, beschadigen of wegnemen van nesten van vogels een ontheffing nodig op grond van artikel 3.1 van de Wet natuurbescherming (Wnb). In de uitspraak van 16 september 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2226](#) (onder 3.4), is uiteengezet op welke wijze de belanghebbendheid van een natuurlijke persoon bij een Wnb-ontheffing wordt beoordeeld. Die rechtspraak houdt in dat bepalend is of de handeling waarvoor de Wnb-ontheffing is verleend ruimtelijke uitstraling heeft op de woon- en leefomgeving van de betrokkene. Daarbij is van belang

dat een Wnb-ontheffing ziet op de bescherming van soorten en een daartoe beperkte ruimtelijke uitstraling heeft. De ruimtelijke uitstraling van het project dat mede door de Wnb-ontheffing mogelijk wordt gemaakt is voor de beoordeling van de belanghebbendheid bij de Wnb-ontheffing niet van belang.

De Afdeling zet deze rechtspraak onder de Ow voor de omgevingsvergunning voor een flora- en fauna-activiteit voort. Dat betekent het volgende.

5. Voor de beoordeling of een natuurlijke persoon belanghebbende is bij een omgevingsvergunning voor een flora- en fauna-activiteit geldt als uitgangspunt dat de betrokkene die rechtstreeks feitelijke gevolgen ondervindt van de handeling die de omgevingsvergunning voor de flora- en fauna-activiteit toestaat in beginsel belanghebbende is bij dat besluit. Het criterium 'gevolgen van enige betekenis' is een correctie op dit uitgangspunt. Zonder gevolgen van enige betekenis heeft iemand geen persoonlijk belang bij het besluit. Hij onderscheidt zich dan onvoldoende van anderen. Om te bepalen of er gevolgen van enige betekenis voor de woon- of leefsituatie van iemand zijn kijkt de Afdeling naar de ruimtelijke uitstraling van de handeling waarvoor de omgevingsvergunning is verleend, zoals het doden of verstoren van soorten, of het weghalen van nesten. De omgevingsvergunning voor de flora- en fauna-activiteit heeft betrekking op de bescherming van soorten en heeft een daartoe beperkte ruimtelijke uitstraling. De ruimtelijke uitstraling en feitelijke gevolgen van het project dat mede door de omgevingsvergunning voor de flora- en fauna-activiteit mogelijk wordt gemaakt - in dit geval de aanleg van padelbanen - is voor de beoordeling van de belanghebbendheid bij de omgevingsvergunning voor de flora- en fauna-activiteit niet van belang. [...]

JnB 2026, 605

ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3163](#)

college van burgemeester en wethouders van Middelburg.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 6:19, 6:24

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.12 lid 1 aanhef en onder a, onder 2°

Besluit omgevingsrecht (Bor) bijlage II artikel 4, aanhef en onderdelen 1 en 9

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet 4.3 aanhef en onder a

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. WIJZIGING VAN ONDERGESCHIKTE AARD.

BEVOEGDHEID BESLISSEN OP BEZWAAR. Indien hangende een bezwaar- of

(hoger)beroepsprocedure over een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo, omgevingsvergunning wordt verleend voor een wijziging van ondergeschikte aard van het betrokken bouwplan, is op dat wijzigingsbesluit artikel 6:19 van de Awb van toepassing. Dit artikel is op grond van artikel 6:24 van die wet van overeenkomstige toepassing in hoger beroep.

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. Als vóór 1 januari 2024 voor een bouwplan een aanvraag wordt gedaan om een omgevingsvergunning en het college heeft daarop nog niet onherroepelijk beslist, is het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór 1 januari 2024 ook van toepassing op een besluit over de ondergeschikte wijziging totdat dat besluit over die ondergeschikte wijziging onherroepelijk wordt.

[...] 15. De Afdeling ziet ambtshalve aanleiding te beoordelen of het college bevoegd was om te beslissen op het bezwaar tegen de op 11 april 2024 verleende omgevingsvergunning. [partij] beoogde met de aanvraag van 5 april 2024 alsnog omgevingsvergunning te verkrijgen voor

enkele wijzigingen van het bouwplan waarvoor het college bij het besluit van 7 juni 2022, naar aanleiding van zijn aanvraag van 13 april 2022, omgevingsvergunning heeft verleend. Het college is ervan uitgegaan dat het gaat om wijzigingen van ondergeschikte aard. De Afdeling deelt dat oordeel. De aard, omvang en ruimtelijke uitstraling van de woning zijn met de wijzigingen, waaronder de 10 cm hogere aanbouw, niet ingrijpend gewijzigd. Dat [partij] voor de wijziging een nieuwe aanvraag heeft gedaan, doet er niet aan af dat voor een wijziging van ondergeschikte aard, volgens vaste rechtspraak, geen nieuwe aanvraag hoeft te worden ingediend (zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 21 oktober 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:2479](#), onder 4).

15.1. Ten tijde van het besluit van 11 april 2024 op de aanvraag van 5 april 2024 voor de ondergeschikte wijziging van het bouwplan, had [appellant A] al hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank van 3 oktober 2023 over de in bezwaar gehandhaafde omgevingsvergunning. Indien hangende een bezwaar- of (hoger)beroepsprocedure over een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo, omgevingsvergunning wordt verleend voor een wijziging van ondergeschikte aard van het betrokken bouwplan, is op dat wijzigingsbesluit artikel 6:19 van de Awb van toepassing. Dit artikel is op grond van artikel 6:24 van die wet van overeenkomstige toepassing in hoger beroep. Het hoger beroep van [appellant A] tegen de uitspraak van de rechtbank van 3 oktober 2023 heeft dan ook van rechtswege mede betrekking op het besluit van 11 april 2024 tot wijziging van de omgevingsvergunning. Het college had het bezwaarschrift van [appellant A] tegen het besluit van 11 april 2024 dan ook op grond van artikel 6:19, vierde lid, van de Awb door moeten zenden aan de Afdeling ter behandeling als beroepschrift. Het college was, gelet hierop, niet langer bevoegd te beslissen op het bezwaar tegen dat besluit van 11 april 2024. Het college heeft het besluit van 6 augustus 2024 dan ook ten rechte genomen. De rechtbank heeft dat niet onderkend.

[...] 17. De Afdeling zal hierna het beroep van rechtswege tegen het besluit van 11 april 2024 beoordelen. Daarbij zal de Afdeling de gronden van [appellant A] betrekken.

17.1. Met het besluit van 11 april 2024 is niet een geheel nieuwe omgevingsvergunning verleend, die naast het besluit van 7 juni 2022 bestaat. Het besluit van 11 april 2024 houdt een wijziging in van de bij besluit van 7 juni 2022 verleende omgevingsvergunning voor de verbouwing van de woning (vgl. de uitspraak van 6 juni 2018, [ECLI:NL:RVS:2018:1866](#), onder 3.3). Dit is uitdrukkelijk vermeld in het besluit van 11 april 2024 en dit sluit ook aan bij de daaraan ten grondslag liggende aanvraag van 5 april 2024, waarin staat dat het gaat om enkele kleine wijzigingen van de reeds verleende vergunning. Het gevolg van deze wijziging van het besluit van 7 juni 2022 is dat aan [partij] uitsluitend een omgevingsvergunning heeft voor de verbouwing van de woning in de gewijzigde uitvoering. Omdat de aanvraag van 5 april 2024 samenhangt met de aanvraag van 13 april 2022, dient naar het oordeel van de Afdeling op de besluiten hetzelfde recht van toepassing te zijn. Op grond van artikel 4.3, aanhef en onder a, van de Invoeringswet Omgevingswet, blijft het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór 1 januari 2024 van toepassing op een voor die datum ingediende aanvraag tot het besluit onherroepelijk wordt. De Afdeling overweegt daarom dat als vóór 1 januari 2024 voor een bouwplan een aanvraag gedaan om een omgevingsvergunning en het college heeft daarop nog niet onherroepelijk beslist, het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór 1 januari 2024 ook van toepassing is op een besluit over de ondergeschikte wijziging totdat dat besluit over die ondergeschikte wijziging onherroepelijk wordt.

Dit betekent dat in dit geval de Wabo ook van toepassing is en blijft op het verzoek de verleende omgevingsvergunning op ondergeschikte onderdelen te wijzigen (de aanvraag van 5 april 2024)

toddat dat besluit onherroepelijk wordt. Het college heeft ten onrechte de Omgevingswet daarop van toepassing geacht. [...]

JnB 2026, 606

Voorzieningenrechter Rechtbank Noord-Nederland, 29-05-2026, [ECLI:NL:RBNNE:2026:2142](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Assen (het college).

Omgevingswet

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 2

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. ETFAL. FLORA EN FAUNA. Verlenen omgevingsvergunningen voor splitsen van gebouwen in appartementen. Onder de Omgevingswet geldt niet het vereiste dat vergunningen voor verschillende activiteiten samen of tegelijk moeten worden aangevraagd, als die activiteiten onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Bij de beoordeling van de evenwichtige toedeling van functies aan locaties moet het college, als daar aanleiding voor bestaat, wel motiveren dat geen sprake is van evidente belemmeringen die aan de verwezenlijking van een bepaalde functie in de weg staan. Vastgesteld moet worden dat zich geen omstandigheden voordoen op grond waarvan het op voorhand aannemelijk is dat de vergunde buitenplanse omgevingsactiviteit niet kan worden gerealiseerd. Daarvoor kan het college, als het gaat om flora en fauna, een ecologische quickscan of een kwalitatieve beoordeling uit (laten) voeren. I.c. heeft het college niet kenbaar onderzocht en onderbouwd of op voorhand aannemelijk is dat de uitvoering van de vergunning onmogelijk is. Er wordt geen reden gezien om het bestreden besluit vanwege dit gebrek te schorsen. Ter zitting is namelijk gebleken dat vergunninghoudster beschikt over een generieke ontheffing op grond van haar SoortenManagementPlan (SMP) en dat zij de werkzaamheden uitvoert overeenkomstig dat SMP. Het gebrek kan in de beslissing op bezwaar hersteld worden.

JnB 2026, 607

MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 27-05-2026, [ECLI:NL:RBZWB:2026:4645](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Schouwen-Duiveland, het college.

Omgevingswet (Ow)

Besluit bouwwerken leefomgeving (Bbl) 7.9, 7.10

Bouwbesluit 2012

Asbestverwijderingsbesluit 2005

OMGEVINGSWET. HANDHAVING. OVERTREDING. SLOOPMELDING. ASBEST. Onder oud recht was de regel van artikel 7.10, eerste lid, van het Bbl opgenomen in artikel 1.26, eerste lid, van het Bouwbesluit 2012. Uit jurisprudentie van de ABRS over die bepaling blijkt dat beoordeeld kan worden of die bepaling is overtreden door de inhoud van de aanwezige containers op te tellen. I.c. heeft het college – door te verwijzen naar het controlerapport – voldoende gemotiveerd dat het college bevoegd was om de herstelsanctie op te leggen vanwege overtreding van artikel 7.10, eerste lid, van het Bbl. De werkzaamheden kunnen worden aangemerkt als sloopwerkzaamheden.

Slopen wordt in de Omgevingswet (Ow) gedefinieerd als het geheel of gedeeltelijk afbreken of uit elkaar nemen. In het Van Dale Groot Woordenboek van de Nederlandse Taal wordt ‘demonteren’ omschreven als ‘uit elkaar nemen’. Demonteren valt daarom ook binnen het begrip slopen.

Het college heeft ook kunnen concluderen dat een melding voor die sloopwerkzaamheden verplicht was, omdat de hoeveelheid sloopafval naar redelijke inschatting meer dan 10 m3 bedroeg. Het college hoefde de feitelijke omvang niet specifiek vast te stellen door middel van een berekening maar mocht een redelijke inschatting maken. Eisers waren i.c. verplicht een asbestinventarisatierapport op te stellen als bedoeld in artikel 7.9, eerste lid, van het Bbl.

JnB 2026, 608

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 26-05-2026, [ECLI:NL:RBZWB:2026:4621](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Breda, het college.

Omgevingswet (Ow) 5.1 lid 1, 16.15a onder b en 1°

Besluit kwaliteit leefomgeving 8.0, 8.0a

Omgevingsbesluit 2.1 lid 1, 2.1a onder a, 4.21 lid 1

Omgevingsplan Breda (omgevingsplan)

Algemene plaatselijke verordening Breda 2018 (APV)

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. BEVOEGDHEID. BINDEND ADVIES.

Verlenen omgevingsvergunning onder meer voor buitenplanse omgevingsplanactiviteit. In artikel 1, onder 1 van het aanwijzingsbesluit van de gemeenteraad als bedoeld in artikel 16.15a, onder b, onder 1° van de Ow is bepaald dat in de volgende categorieën van gevallen van buitenplanse omgevingsplanactiviteiten een advies over een aanvraag om een omgevingsvergunning van de gemeenteraad aan het college van burgemeester en wethouders verplicht is: 1. Het realiseren van een project dat niet is opgenomen, dan wel niet in overeenstemming is of niet rechtstreeks past binnen de kaders van een omgevingsvisie, gebiedsvisie of ander concreet raadsbeleid. Naar het oordeel van de rechtbank valt de voorliggende buitenplanse omgevingsplanactiviteit onder die omschrijving. Door de wijze waarop de raad categorie 1 omschreven heeft, valt namelijk iedere buitenplanse afwijking van het omgevingsplan onder deze categorie. Dat zal wellicht niet de bedoeling van de raad zijn geweest maar is wel het gevolg van de gekozen formulering. Dit betekent dat het college advies had moeten vragen aan de raad. Dit is niet gebeurd waardoor aan de omgevingsvergunning een gebrek kleeft. Ook kleven aan het bestreden besluit motiveringsgebreken. Het bestreden besluit wordt vernietigd.

JnB 2026, 609

Tussenuitspraak Rechtbank Noord-Holland, 26-05-2026, [ECLI:NL:RBNHO:2026:5957](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Haarlemmermeer, het college.

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a, 5.1 lid 2 onder a, 16.15, 16.15a

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. BEVOEGDHEID. BINDEND ADVIES.

Verlenen omgevingsvergunning voor realisatie project 'Mercator' (nieuwbouw van 81 wooneenheden). De gevraagde omgevingsvergunning behelst onder andere een buitenplanse omgevingsplanactiviteit, omdat het bouwplan niet geheel in overeenstemming is met het bestemmingsplan. Uit de tekst van het raadbesluit en de bijlage volgt dat over de realisering van het project door het college advies had moeten worden gevraagd aan de raad en dat advies had moeten worden betrokken in de beslissing op bezwaar. I.c. heeft het college de raad ten onrechte niet om advies (zoals bedoeld in artikel 16.15 jo. 16.15a van de Omgevingswet) gevraagd, zodat het college niet bevoegd was om op de vergunningaanvraag te beslissen. Aan het bestreden besluit kleeft in zoverre een bevoegdheidsgebrek. Aanleiding

wordt gezien het college in de gelegenheid te stellen het gebrek te herstellen. Dat herstellen kan door het advies (zoals bedoeld in artikel 16.15 jo. 16.15a van de Omgevingswet) aan de raad te vragen en dat advies bij hetzij een aanvullende motivering, hetzij, voor zover nodig, bij een nieuwe beslissing op bezwaar te betrekken.

JnB 2026, 610

Voorzieningenrechter Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 21-05-2026,

[ECLI:NL:RBZWB:2026:4677](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Breda, het college.

Omgevingswet 5.1 lid 1 onder a, lid 2, onder a

Besluit kwaliteit leefomgeving 8.0a, lid 1

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. OPA. VOORSCHRIFT. LANDSCHAPPELIJKE INPASSING. Verlenen omgevingsvergunning voor bouwen woning. Het aan de vergunning verbonden voorschrift, waarin wordt uitgegaan van landschappelijke inpassing binnen twee jaar na grondoverdracht, is in strijd met de planregels. Om dit gebrek te herstellen moet het aan de vergunning verbonden voorschrift worden aangepast, in die zin dat vóór aanvang van de bouw van de woning moet zijn voldaan aan een vereiste van landschappelijke inpassing. Zonder een dergelijk voorschrift zou feitelijk sprake zijn van een afwijking van het bestemmingsplan, terwijl daarvoor geen afzonderlijke vergunning is verleend. **FLORA- EN FAUNA-ACTIVITEIT.** Het college heeft terecht niet op voorhand de uitvoering van de aangevraagde vergunning beoordeeld. Het college diende in dit geval te beoordelen of het aangevraagde bouwplan in overeenstemming is met het omgevingsplan. Een uitvoerbaarheidstoets ten aanzien van flora- en fauna maakt daarvan geen onderdeel uit. Dat zou anders kunnen zijn bij een vergunning voor een buitenplanse omgevingsplanactiviteit. Voor zover verzoekers betogen dat de specifieke zorgplicht van artikel 11.27 van het Bal niet is nageleefd en dat daaruit ook zou blijken dat een uitvoerbaarheidstoets vereist is, worden zij daarin niet gevolgd. De vraag of aan die zorgplicht wordt voldaan, staat los van de beoordeling van de aangevraagde omgevingsvergunning. Eventuele handhaving daarvan ligt bovendien niet bij het college als bevoegd gezag.

JnB 2026, 611

Tussenuitspraak Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 19-05-2026, [ECLI:NL:RBZWB:2026:4319](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Tilburg, verweerder.

Omgevingswet 5.1 lid 1 aanhef en onder a

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 8.0a lid 2

Beleidsregels planologische kruimelgevallen 2024 (beleidsregels) deel II

Besluit omgevingsrecht (Bor)

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. BOPA. ETFAL. KRUIMEL. Verlenen omgevingsvergunning voor een bopa. Om invulling te geven aan de beleidsruimte heeft het college de beleidsregels opgesteld. In deze beleidsregels is het voorheen geldende beleid ten aanzien van planologische kruimelgevallen van toepassing verklaard onder de Omgevingswet. Deze afwijkingsmogelijkheden stonden in artikel 4 van bijlage II bij het Bor. Uit vaste rechtspraak over de toepassing van het Bor volgt dat het bij een dakopbouw of een gelijksoortige uitbreiding als bedoeld in artikel 4 van bijlage II van het Bor ook kan gaan om de uitbreiding van een woning met een extra woonlaag. Verwijzing naar ABRS 05-07-2017,

[ECLI:NL:RVS:2017:1770](#) (r.o. 9.1). I.c. beoogt het bouwplan twee nieuwe bouwlagen te realiseren met daarin appartementen. In dat geval kan niet meer worden gesproken van een uitbreiding van een bestaande woning, waardoor het bouwplan niet voldoet aan artikel 4 van bijlage II van het Bor. Het college heeft het bouwplan daarom terecht getoetst aan deel II van de beleidsregels en maatwerk verricht.

Het bestreden besluit is op twee onderdelen in strijd met het motiveringsbeginsel. Het college wordt in de gelegenheid gesteld de gebreken te herstellen.

JnB 2026, 612

Rechtbank Oost-Brabant, 18-05-2026, [ECLI:NL:RBOBR:2026:3295](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Land van Cuijk, het college.

Omgevingswet 5.21

Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) 3.205, 3.208

Besluit kwaliteit leefomgeving (Bkl) 5.62, 5.85, 5.89e, 5.96, 8.0b

Omgevingsverordening Noord-Brabant (Omgevingsverordening) 5.77

Regeling 'woningen met een voormalige functionele binding met een bedrijf'

OMGEVINGSWET. OMGEVINGSVERGUNNING. WONING MET EEN VOORMALIGE FUNCTIONELE BINDING MET EEN BEDRIJF. Verlenen omgevingsvergunning voor het gebruiken van een bedrijfswoning als woning zonder functionele binding met het bedrijf. De rechtbank acht niet het feitelijk gebruik op de bedrijfslocatie waar de voormalige bedrijfswoning bij hoort van belang, maar wat op die locatie planologisch is toegestaan. Op de bedrijfslocatie van eisers is het toegestaan om gewassen in kassen te telen, en dat is een activiteit als bedoeld in artikel 3.205 van het Bal. Het college heeft in zoverre toepassing kunnen geven aan de artikelen 5.62, 5.85, 5.89e en 5.96 van het Bkl. Het telen van gewassen in de open lucht is een activiteit als bedoeld in artikel 3.208 van het Bal, zodat het college in dat geval ook op grondslag van artikel 3.208 van het Bal toepassing had kunnen geven aan de artikelen 5.62, 5.85, 5.89e en 5.96 van het Bkl. **SPUITZONES.** Eisers telen op dit moment geen gewassen. Evenmin is gebleken van een concreet voornemen van eisers om het huidige gebruik van hun gronden voor een bloemenhandel te wijzigen in het telen van gewassen waarbij bestrijdingsmiddelen worden gebruikt. Eisers hebben ook slechts aangegeven dat zij die mogelijkheid open wensen te houden. Een verandering van het bestaande gebruik acht de rechtbank echter zodanig onwaarschijnlijk, dat in redelijkheid niet van het college kan worden gevergd om meer rekening te houden met een vorm van agrarisch gebruik waarbij spuitzones dienen te worden aangehouden. **GELUID.** De rechtspraak over plattelandswoningen acht de rechtbank nog steeds toepasbaar. Uit de wetsgeschiedenis is het de rechtbank niet gebleken dat met de instructieregels over 'woningen met een voormalige functionele binding met een bedrijf' uit artikel 5.62, 5.85, 5.89e en 5.96 van het Bkl, behoudens een verbreding van de toepassingsmogelijkheden, geen voortzetting van de Wet plattelandswoningen is beoogd. **OMGEVINGSVERORDENING.** Op grond van artikel 5.21 van de Omgevingswet en artikel 8.0b van het Bkl zijn de instructieregels van in dit geval de Omgevingsverordening Noord-Brabant op de beoordeling van de aanvraag om de onderhavige omgevingsvergunning van overeenkomstige toepassing. In hetgeen eisers hebben aangevoerd ziet de rechtbank geen grond voor het oordeel dat de omgevingsvergunning in strijd is met de instructieregels uit artikel 5.77 van de Omgevingsverordening Noord-Brabant.

JnB 2026, 613

MK Rechtbank Midden-Nederland, 07-05-2026, [ECLI:NL:RBMNE:2026:2330](#)

college van gedeputeerde staten van Overijssel (het college), verweerder.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:5 lid 1

Omgevingswet 1, aanhef en onder g, 3.8

OMGEVINGSWET. NATUUR. BEHEERPLAN. BEVOEGDHEID RECHTBANK. Besluit waarbij geen effectafstand voor drainage aan een beheerplan is toegevoegd. De rechtbank is onbevoegd van het beroep kennis te nemen. Uitsluitend kan beroep worden ingesteld tegen een onderdeel van een beheerplan waarin een beschrijving van een activiteit is opgenomen als gevolg waarvan die activiteit is toegestaan zonder een omgevingsvergunning voor een Natura 2000-activiteit. Nu het college er met het bestreden besluit uitdrukkelijk voor heeft gekozen om niet een dergelijk onderdeel aan het beheerplan toe te voegen, valt dit onder de werking van artikel 8:5, eerste lid van de Awb en is dit dus van beroep uitgesloten.

JnB 2026, 614

MK Rechtbank Midden-Nederland, 29-05-2026, [ECLI:NL:RBMNE:2026:2928](#)

college van gedeputeerde staten van de provincie Flevoland.

Omgevingswet

Besluit activiteiten leefomgeving (Bal) par. 5.4.3 en 5.4.4

Activiteitenbesluit milieubeheer (Activiteitenbesluit)

OMGEVINGSWET. MBA. Afwijzing handhavingsverzoek. I.c. wordt geoordeeld dat het handhavingsverzoek van eiseres terecht is afgewezen. Geoordeeld wordt dat voor het emitteren van PFAS door de lucht de algemene regels uit de paragrafen 5.4.3 en 5.4.4 van het Bal en niet voorschrift 5.2.7 van de omgevingsvergunning geldt. Met de inwerkingtreding van de Omgevingswet en het Bal is het Activiteitenbesluit komen te vervallen. Vanaf dat moment zijn de algemene regels uit het Bal rechtstreeks van toepassing op de milieubelastende activiteiten van [belanghebbende]. De volgende vraag die moet worden beantwoord is of gedeputeerde staten naar aanleiding van het handhavingsverzoek van eiseres nader onderzoek had moeten doen naar of [belanghebbende], door met een open loodsdeur brandblusapparaten te verwerken, de algemene regels over het emitteren van PFAS naar de lucht in het Bal heeft overtreden. Het handhavingsverzoek van eiseres gaf hier onvoldoende aanleiding toe.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wabo

JnB 2026, 615

ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3163](#)

college van burgemeester en wethouders van Middelburg.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 6:19, 6:24

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.12 lid 1 aanhef en onder a, onder 2°

Besluit omgevingsrecht (Bor) bijlage II artikel 4, aanhef en onderdelen 1 en 9

Omgevingswet

Invoeringswet Omgevingswet 4.3 aanhef en onder a

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. WIJZIGING VAN ONDERGESCHIKTE AARD.

BEVOEGDHEID BESLISSEN OP BEZWAAR. Indien hangende een bezwaar- of

(hoger)beroepsprocedure over een omgevingsvergunning als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, aanhef en onder a, van de Wabo, omgevingsvergunning wordt verleend voor een wijziging van ondergeschikte aard van het betrokken bouwplan, is op dat wijzigingsbesluit artikel 6:19 van de Awb van toepassing. Dit artikel is op grond van artikel 6:24 van die wet van overeenkomstige toepassing in hoger beroep.

OMGEVINGSWET. OVERGANGSRECHT. Als vóór 1 januari 2024 voor een bouwplan een aanvraag wordt gedaan om een omgevingsvergunning en het college heeft daarop nog niet onherroepelijk beslist, is het recht zoals dat gold onmiddellijk vóór 1 januari 2024 ook van toepassing op een besluit over de ondergeschikte wijziging totdat dat besluit over die ondergeschikte wijziging onherroepelijk wordt.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje 'Omgevingswet'.

JnB 2026, 616

ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3181](#)

college van burgemeester en wethouders van Wijdmeren.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1 lid 1 aanhef en onder a, 2.1 lid 1 aanhef en onder c, 3.1a

WABO. OMGEVINGSVERGUNNING. HOUDBAARHEID GEGEVENS EN ONDERZOEK.

BODEMONDERZOEK. Verlenen omgevingsvergunning voor bouw woning. In wat appellant aanvoert wordt geen aanleiding gezien voor de conclusie dat sprake is van gewijzigde feiten of omstandigheden waardoor het college de resultaten van het bodemonderzoek niet meer aan de omgevingsvergunning ten grondslag mocht leggen. Verwijzing naar artikel 3.1a van de Wabo. Dat het bodemonderzoek is verricht ten behoeve van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de bouw van een woning op een andere plek op het perceel betekent niet dat reeds daarom het college het besluit niet mocht baseren op het bodemrapport. Het college heeft toegelicht dat het perceel sinds het bodemonderzoek braak heeft gelegen en er in de tussentijd geen ontwikkelingen op het perceel zijn geweest.

[...] 5.2. Ingevolge artikel 3.1a van de Wabo mag het bevoegd gezag zich bij het verlenen van een omgevingsvergunning in ieder geval baseren op gegevens en onderzoeken die niet ouder zijn dan twee jaar. In de Memorie van Toelichting bij deze bepaling staat dat met de formulering is beoogd aan te geven dat het gebruik van gegevens en onderzoeken, die niet ouder zijn dan twee jaar, geen nadere motivering of rechtvaardiging behoeft. Daarnaast geeft deze formulering aan dat ook

gegevens en onderzoeken die ouder zijn dan twee jaar gebruikt mogen worden. Verder staat er dat het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel met zich kunnen brengen dat bij een langere termijn gemotiveerd wordt, waarom van die gegevens wordt gebruik gemaakt. Hiertoe zal in beginsel alleen aanleiding bestaan, indien door belanghebbenden gesteld wordt dat aan het besluit actuele gegevens ten grondslag dienen te worden gelegd, omdat sprake is van gewijzigde feiten of omstandigheden, of de gegevens zo gedateerd zijn - wat betreft verstreken tijd, niet wat betreft inhoud - dat het bevoegde bestuursorgaan uit zichzelf behoefte voelt het gebruik ervan te verantwoorden.

5.3. In het bodemrapport zijn de resultaten neergelegd van een verkennend onderzoek naar de grond- en grondwaterkwaliteit op het perceel om inzicht te krijgen of er sprake is van bodemverontreiniging. In het rapport staat dat er geen bodembedreigende activiteiten op het perceel bekend zijn. Het college heeft in de inhoud van het bodemrapport geen aanleiding gezien om de omgevingsvergunning niet te verlenen.

Dat het bodemonderzoek is verricht ten behoeve van een aanvraag om een omgevingsvergunning voor de bouw van een woning op een andere plek op het perceel betekent niet dat reeds daarom het college het besluit niet mocht baseren op het bodemrapport. Het college heeft toegelicht dat het perceel sinds het bodemonderzoek braak heeft gelegen en er in de tussentijd geen ontwikkelingen op het perceel zijn geweest. De Afdeling ziet in wat [appellant] aanvoert geen aanleiding voor de conclusie dat sprake is van gewijzigde feiten of omstandigheden waardoor het college de resultaten van het bodemonderzoek niet meer aan de omgevingsvergunning ten grondslag mocht leggen. [...]

Jurisprudentie Wabo-milieu:

- ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3162](#);
- MK Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 07-05-2026, [ECLI:NL:RBZWB:2026:3799](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Alcoholwet

JnB 2026, 617

MK ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3177](#)

burgemeester van Breda, appellant.

Alcoholwet 31 lid 1 onder a

ALCOHOLWET. ALCOHOLWETVERGUNNING. INTREKKING. BEWIJSLAST. Intrekking verleende Alcoholwetvergunning. Voorop wordt gesteld dat de bewijslast bij een intrekkingbesluit op grond van artikel 31, eerste lid, onder a, van de Alcoholwet bij de burgemeester ligt. Anders dan de rechtbank is de Afdeling van oordeel dat de burgemeester de vergunning terecht en op goede gronden heeft ingetrokken. Op basis van de door hem genoemde feiten en omstandigheden heeft hij aannemelijk gemaakt dat wederpartij bij de aanvraag van de vergunning onjuiste of onvolledige gegevens verstrekt over wie als leidinggevende in het café zou optreden. De burgemeester heeft het intrekkingbesluit kunnen baseren op de genoemde feiten en omstandigheden van vóór en na de verlening van de vergunning in onderlinge samenhang gezien. Ook feiten en omstandigheden die blijken na of dateren van na de vergunningverlening kunnen namelijk leiden tot de conclusie dat de vergunning destijds op grond van een onvolledige of onjuiste opgave is verleend. Nu de burgemeester herhaaldelijk geweigerd heeft om de echtgenoot als leidinggevende bij te schrijven omdat hij in enig opzicht van slecht levensgedrag was, is duidelijk dat de bij de aanvraag opgegeven gegevens zodanig onjuist of onvolledig waren dat de burgemeester een andere beslissing zou hebben genomen als die volledig bekend zouden zijn geweest. De vergunning is dus terecht ingetrokken.

[Naar inhoudsopgave](#)

Toeslagen

JnB 2026, 618

MK ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3192](#)

Dienst Toeslagen.

Wet hersteloperatie toeslagen (Wht) 2.1 lid 3, 5.2, 6.2 lid 1

TOESLAGEN. HERSTELOPERATIE. NTB. AANVRAAG. COMPENSATIE WERKELIJKE SCHADE. BESLISTERMIJN. RECHTERLIJKE DWANGSOM. Niet tijdig beslissen op aanvragen om compensatie werkelijke schade. De bestuursrechter moet bij beroepen die zijn gericht tegen het niet tijdig besluiten op die aanvragen de normale wettelijke beslistermijn hanteren. Dat houdt in dat de Dienst Toeslagen binnen twee weken na de dag waarop de uitspraak van de rechter wordt verzonden alsnog een besluit bekend moet maken. In de huidige omstandigheden moet de dwangsom die de bestuursrechter oplegt in deze gevallen het komende jaar op nul worden gesteld.

De Afdeling komt tot dit oordeel omdat de besluitvorming door de Dienst Toeslagen over deze aanvragen volledig is vastgelopen. De alternatieve hersteltrajecten die de Dienst Toeslagen heeft geïntroduceerd als versnellingsmaatregelen, in het bijzonder de route via de

Stichting (Gelijkwaardig) Herstel (SGH), en MijnHerstel, staan op gespannen voet met het doel en strekking van de Wht.

Bij deze uitspraak is een [persbericht](#) ("Tijdelijk geen dwangsom bij uitblijven besluit compensatie werkelijke schade in hersteloperatie toeslagen") uitgebracht.

JnB 2025, 619

MK ABRS, 03-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3198](#)

Dienst Toeslagen.

Wet hersteloperatie toeslagen (Wht) 2.1 lid 1

TOESLAGEN. HERSTELOPERATIE. COMPENSATIE. PROCESKOSTEN. I.c. wordt geoordeeld dat de Dienst Toeslagen over de jaren 2006 en 2009 en 2010 terecht geen compensatie heeft toegekend in het kader van de hersteloperatie toeslagen. Het hoger beroep is ongegrond. Aanleiding wordt gezien de Dienst Toeslagen in de proceskosten van het hoger beroep van appellante te veroordelen. De Dienst Toeslagen heeft namelijk pas op 11 februari 2026, vijftien dagen vóór de zitting van het hoger beroep, de schriftelijke uiteenzetting gegeven waarbij de LIC [Landelijk Incasso Centrum]-overzichten als bijlage zijn overlegd. Door deze LIC-overzichten niet eerder in te brengen, heeft de Dienst Toeslagen de feitelijke situatie die in deze zaak voorligt tot dat moment onduidelijk gelaten. De Dienst Toeslagen beschikt over informatie die nodig is om te beoordelen of een aanvrager al dan niet recht heeft op compensatie. Vanwege de aard van dit soort zaken beschikt de aanvrager hier vaak niet (meer), of in mindere mate, over. In zoverre is de aanvrager afhankelijk van de informatievoorziening van de Dienst Toeslagen. Dat geldt in dit geval ook voor appellante. Dat de Dienst Toeslagen eerder geen aanleiding zag om na te gaan of hij de te veel betaalde voorschotten voor de toeslagjaren 2009 en 2010 heeft ingevorderd dan wel als schuldeiser heeft deelgenomen aan de schuldsaneringsprocedure, is onbegrijpelijk. Deze informatie ziet namelijk op de kern van het geschil. Deze gang van zaken was voor appellante zeer frustrerend.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Asiel

JnB 2026, 620

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, 01-06-2026, [ECLI:NL:RBDHA:2026:14790](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000 28

ASIEL. Turkije. Gülenisten. Eiseres heeft een afgeleide verblijfsvergunning op grond van artikel 29, tweede lid, onder a, van de Vreemdelingenwet 2000, maar stelt dat zij in aanmerking komt voor een zelfstandige asiolvergunning. Eiseres stelt in de negatieve belangstelling van de Turkse autoriteiten te staan omdat zij de partner is van een Gülenist. De rechtbank is, anders dan de Afdeling, van oordeel dat de minister op basis van de landeninformatie niet tot de beleidswijziging van 1 december 2023 had kunnen komen. De rechtbank komt op basis van de landeninformatie tot de conclusie dat de minister niet deugdelijk heeft onderbouwd dat er sprake is van een verbetering in de positie van (vermeend) Gülenisten. Daarnaast komt de rechtbank tot de conclusie dat de minister het asielaanvraag en de gegronde vrees van eiseres onvoldoende heeft afgezet tegen de algemene situatie in Turkije zoals blijkt uit de aangehaalde landeninformatie in deze uitspraak. Verder dient de minister nader te onderzoeken wat het risico bij terugkeer is, nu eiseres de echtgenote is van een politieagent die ontslagen is in verband met - en thans weer strafrechtelijk onderzocht wordt voor banden met de Gülenbeweging. De minister heeft ook niet nader onderbouwd wat het feit dat eiseres zes keer van baan heeft moeten wisselen, betekent voor de vraag of zij in de negatieve belangstelling van de autoriteiten staat. Het beroep is gegrond.

[Naar inhoudsopgave](#)

Regulier

JnB 2026, 621

MK ABRS, 29-05-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:3111](#)

minister van Asiel en Migratie.

Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (Terugtrekkingsakkoord) 18, 19

Vw 2000 14

REGULIER. Intrekking verblijfsvergunning regulier voor verblijf bij toenmalige echtgenoot met de Britse nationaliteit en aanvraag om afgifte van een document als bedoeld in artikelen 18 en 19 van het Terugtrekkingsakkoord. De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat de minister niet deugdelijk heeft gemotiveerd dat het beginsel van de formele rechtskracht in de weg staat aan een beoordeling of betrokkene een verblijfsrecht op grond van het Terugtrekkingsakkoord toekomt. De rechtbank heeft ten onrechte het arrest Ipg-tankstation Purmerend toegepast op de vraag of de minister het besluit van 4 mei 2022 moet heroverwegen. Alleen al omdat betrokkene geen rechtsmiddelen tegen het besluit van 4 mei 2022 heeft aangewend, voldoet zij niet aan de voorwaarden en is de minister op grond van het

arrest Kühne & Heitz niet gehouden om dat besluit te heroverwegen in deze procedure over de intrekking van de aan betrokkene verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd.

De rechtbank heeft ten onrechte geoordeeld dat een verblijfsrecht dat ontleend is aan het Terugtrekkingsakkoord, van rechtswege voortvloeit uit het akkoord.

JnB 2026, 622

MK Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Amsterdam, 29-05-2026, [ECLI:NL:RBDHA:2026:14740](#)
minister van Asiel en Migratie.

Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten 12 lid 4
EVRM 8

REGULIER. Artikel 12, vierde lid, IVBPR heeft rechtstreekse werking. Het betreft een onvoorwaardelijk recht en de bepaling is voldoende nauwkeurig om als eenieder verbindende bepaling aan te merken. De beroepen zijn gegrond. De minister moet alsnog beoordelen of eiser in aanmerking komt voor een verblijfsrecht, ontleend aan deze bepaling.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2026, 623

HvJEU (Tweede kamer), 04-06-2026, [ECLI:EU:C:2026:446](#)

Besthame.

Richtlijn 2004/38/EG 35

VERBLIJFSRICHTLIJN. Artikel 35 van richtlijn 2004/38/EG [Verblijfsrichtlijn] moet aldus worden uitgelegd dat het de bevoegde autoriteiten van een lidstaat, indien een persoon voorheen krachtens richtlijn 2004/38 een afgeleid recht van vrij verkeer en verblijf genoot, toestaat te onderzoeken of, dan wel in voorkomend geval vast te stellen of te beslissen dat, deze persoon fraude heeft gepleegd of misbruik van recht heeft gemaakt, zelfs al heeft die persoon inmiddels de nationaliteit van die lidstaat verkregen en is zijn verblijf in de betrokken lidstaat op het tijdstip van het onderzoek niet langer op die richtlijn gebaseerd.

Bij dit arrest is een [persbericht](#) ("Unieburgerschap: een lidstaat mag fraude met betrekking tot een schijnhuwelijk onderzoeken en het schijnhuwelijk vaststellen, ook nadat de betrokkene de nationaliteit van die lidstaat heeft verkregen") uitgebracht.

JnB 2026, 624

HvJEU (Tweede kamer), 04-06-2026, [ECLI:EU:C:2026:447](#)

Quotal.

Richtlijn 2013/32/EU 46

PROCEDURERICHTLIJN. Artikel 46, lid 3, van richtlijn 2013/32/EU [Procedurerichtlijn] moet aldus worden uitgelegd dat ten eerste die bepaling een rechter in eerste aanleg bij wie beroep is ingesteld tegen een beslissing tot afwijzing van een verzoek om internationale bescherming de bevoegdheid verleent om een bindende uitspraak te doen over de geloofwaardigheid van het ter staving van dat verzoek overgelegde relaas, over de

aannemelijkheid van de vrees voor vervolging van de verzoeker of het reële risico voor hem op ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, alsmede over de gegrondheid van dat verzoek, rekening houdend met alle elementen die in de beroepsprocedure naar voren zijn gebracht, en ten tweede de lidstaten deze bevoegdheid niet mogen beperken.

Beantwoording van prejudiciële vragen gesteld door rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle, 11-03-2025, [ECLI:NL:RBDHA:2025:3726](#).

JnB 2026, 625

HvJEU (Tweede kamer), 04-06-2026, [ECLI:EU:C:2026:448](#)

Ebilum.

Richtlijn 2013/32/EU 46

Richtlijn 2011/95/EU 2 d

PROCEDURERICHTLIJN. KWALIFICATIERICHTLIJN. Rechter in eerste aanleg is bevoegd om bindend te oordelen over de geloofwaardigheid van het asielrelaas, de aannemelijkheid van de vrees voor vervolging of het reële risico op ernstige schade bij terugkeer, en over de gegrondheid van het verzoek, waarbij alle in de beroepsprocedure aangevoerde elementen worden meegewogen. Lidstaten mogen deze bevoegdheid niet beperken.

Uitleg uitdrukking „gegronde vrees voor vervolging”.

Het Hof (Tweede kamer) verklaart voor recht:

1) Artikel 46, lid 3, van richtlijn 2013/32/EU [Procedurerichtlijn], gelezen in het licht van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

moet aldus worden uitgelegd dat

ten eerste die bepaling een rechter in eerste aanleg bij wie beroep is ingesteld tegen een beslissing tot afwijzing van een verzoek om internationale bescherming de bevoegdheid verleent om over de geloofwaardigheid van het ter staving van dat verzoek overgelegde relaas, over de aannemelijkheid van de vrees voor vervolging van de verzoeker of het reële risico voor hem op ernstige schade bij terugkeer naar zijn land van herkomst, alsmede over de gegrondheid van dat verzoek, rekening houdend met alle elementen die in de beroepsprocedure naar voren zijn gebracht, een bindende uitspraak te doen en ten tweede de lidstaten deze bevoegdheid niet mogen beperken.

2) Artikel 2, onder d), van richtlijn 2011/95/EU [Kwalificatierichtlijn]

moet aldus worden uitgelegd dat

de uitdrukking „gegronde vrees voor vervolging” betrekking heeft op de situatie waarin er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat een persoon die om internationale bescherming verzoekt bij terugkeer naar zijn land van herkomst zal worden vervolgd en dat de bevoegde nationale autoriteiten, om vast te stellen of er sprake is van zulke vrees, een individuele, concrete en objectieve beoordeling moeten verrichten van de persoonlijke situatie van deze verzoeker, de feiten en omstandigheden betreffende zijn verzoek en de situatie in zijn land van herkomst.

Beantwoording van prejudiciële vragen gesteld door rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle, 04-07-2025, [ECLI:NL:RBDHA:2025:11958](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Unieburgers

JnB 2026, 626

HvJEU (Grote kamer), 04-06-2026, [ECLI:EU:C:2026:442](#)

Safi.

VWEU 20

Richtlijn 2008/115/EG 5

EU Handvest 24

UNIEBURGERS. Artikel 20 VWEU, gelezen in het licht van artikel 7 en artikel 24, leden 2 en 3, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

moet aldus worden uitgelegd dat

- het zich ertegen verzet dat de bevoegde autoriteit van de gastlidstaat een besluit vaststelt waarbij wordt geweigerd aan een derdelander die ouder is van een minderjarig kind dat burger van de Unie is en dat nooit heeft verbleven in een andere lidstaat dan die waarvan het onderdaan is, een afgeleid verblijfsrecht op zijn grondgebied te verlenen op grond dat deze derdelander een verblijfsrecht heeft in een andere lidstaat, wanneer die autoriteit niet vooraf is nagegaan of het familie- en gezinsleven dat dit kind leidt met zijn twee ouders, van wie het afhankelijk is, in die andere lidstaat kan worden voortgezet en of de verplaatsing van het kind naar die lidstaat tegen zijn belangen indruist;
- het vereist dat aan die derdelander een afgeleid verblijfsrecht wordt verleend op het grondgebied van de lidstaat waarvan het kind onderdaan is en waar het met zijn twee ouders woont, wanneer het familie- en gezinsleven dat dit kind leidt met zijn twee ouders, van wie het afhankelijk is, niet in die andere lidstaat kan worden voortgezet en/of de verplaatsing van het kind naar die lidstaat tegen zijn belangen indruist.

Bij dit arrest is een [persbericht](#) (“De moeder van een minderjarige Unieburger kan een afgeleid verblijfsrecht verkrijgen in de lidstaat waar zij woont met haar zoon die de nationaliteit van die lidstaat heeft, zelfs indien zij reeds over een verblijfsrecht in een andere lidstaat beschikt”) uitgebracht.

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenbewaring

JnB 2026, 627

MK ABRS, 01-06-2026, [ECLI:NL:RVS:2026:2955](#)

minister van Asiel en Migratie.

Vw 2000

VREEMDELINGENBEWARING. Verblijf in Nederland daadwerkelijk en effectief beëindigd. Hoewel appellant geen salarisstroken heeft overgelegd om te onderbouwen dat hij in de betrokken periode daadwerkelijk arbeid heeft verricht in Roemenië, heeft hij hiermee zijn verblijf in Roemenië aannemelijk gemaakt. De minister heeft geen feiten of omstandigheden naar voren gebracht waaruit volgt dat appellant eerder dan begin 2025 in Nederland heeft verbleven. Zo is appellant tussen 31 augustus 2023 en 3 november 2025 niet met de Koninklijke Marechaussee of met de politie in aanraking gekomen, terwijl hij daar vanaf 2019 tot en met zijn uitzetting op 31 augustus 2023 wel veelvuldig mee te maken heeft gehad.

[Naar inhoudsopgave](#)